

**دانشگاه علوم پزشکی و خدمات
بهداشتی - درمانی قزوین**

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه

جهت دریافت درجه دکتراي دندانپزشکی

موضوع:

بررسی گسترش سریع فک فوقانی بادرستگاه متحرک
درگروه سنی ۱۵-۱۲ ساله

به راهنمایی استاد ارجمند:

آقای دکتر محمد رضا وافی

نگارش:

معصومه افتخاری

خلاصه:

گسترش سریع فک فوقانی از درمانهای رایج ارتودنسی است و توسط اعمال نیروهای نسبتاً سنگین به دندانهای خلفی فک فوقانی به امید باز شدن درز میانی کام صورت می گیرد.

برای انجام این درمان عموماً از دستگاه ثابت استفاده می شود و اعتقاد بر این است که دستگاههای متحرک بدلیل عدم اتصال ثابت به دندانها، تحمل نیروی نسبتاً زیادی که بتواند به باز شدن درز میانی کام منجر شود را ندارند. به همین دلیل هفته ای یک بار به میزان ۰/۲۵ میلی متر فعال می شوند. درمان انجام شده توسط این روش ضمن طولانی نمودن زمان درمان فعال، عمدتاً حرکت دندانهای ایجاد می نماید و به معنی واقعی به پایه استخوان فک بالا اضافه نمی شود.

محاسن دستگاههای متحرک بخصوص از نظر رعایت مسائل بهداشتی و نیز از جنبه اقتصادی، این سؤال را برانگیخت که: آیا می توان توسط دستگاه متحرک فک فوقانی را به امید باز شدن درز میانی کام به صورت سریع گسترش داد؟ هدف اصلی این مطالعه، پاسخ به این سؤال و برخی سؤالات دیگر بود. در این مطالعه، ۶ بیمار که نیازمند درمان گسترش فک فوقانی بودند و در دامنه سنی ۱۵-۱۲ سال قرار داشتند، برای درمان فرا خوانده شدند. پس از تهیه رکوردهای اولیه دستگاه متحرک معمولی پیچ دار ساخته شد و بصورت سریع یعنی $\frac{1}{4}$ دور هر روز اقدام به باز کردن پیچ گردید.

در ۴ بیمار که از دستگاه بطور مداوم استفاده نمودند و دستورات را بخوبی اجرا کردند، با موفقیت روبه رو شدیم و یافته های کلینیکی و نیز تصاویر رادیوگرافی اکلوژال فک بالا این موفقیت را هر چند مختصر تأیید نمودند.

پس از حدود ۲۰-۳۴ روز بطور متوسط ۴/۱۵ میلی متر به عرض ترانس

پالاتال و ۳/۸ میلی متر به محیط قونیس افزوده شد و رادیوگرافی اکلوزال نیز نشان دهنده باز شدن درز میانی کام بود.